tåidab Ta keik mis ellab siin Ma peål. Mele loeme neid sanno iggapåwa enne sömaaega. Temma se armolinne Jummal wötko ka sedda head weile om̃a halleda ja helde süddame pårrast tehha,

Terwissest ja haigussest.

Et meie ma-rahwas ei pea paljo murret nende eesi kes haiged on, ei moista neid ka mitte öiete hoida / sest nisnggused håddalissed seiswad kül tule kåes / kül kåiwad oues palja jallo / kül selge külma jowad / ja ei otsita mitte aegsaste sedda rohto mis monnikord piskoga woiks abbi sata. Sest se siis tulleb ka ühheks tükkiks, et ni mitto iggal aastal omma teed låhhåwad / kes weel olleksid kül ellusse woinud jåda, kui öiete olleks nende järrele katstud. Meie woime siis ohto ja rohto otsida / agga Jummala kåest senna jure önnistust palluda / siis kül monni saaks rohhust ka abbi tunda.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1748, lk. 25